

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph. D.,
ve věci

žalobce: **A. K.**, narozený dne X,
státní příslušnost Kyrgyzská republika,
bytem X,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky,**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2023, č. j. OAM-1087/ZA-ZA12-P10-2023,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2023, č. j. OAM-1087/ZA-ZA12-P10-2023, jímž žalovaný vyslovil, že žalobcova žádost o udělení mezinárodní ochrany je podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) nepřipustná a řízení o této žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil.

Žaloba

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

2. Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nezákonné a nepřezkoumatelné kvůli vadám správního řízení, které bylo vedeno jednostranně a neobjektivně. Žalovaný podle názoru žalobce nepostupoval v souladu s právním řádem a zásadami činnosti správních orgánů, rozhodnutí nedostatečně odůvodnil a zákon vyložil chybně. Žalobce namítl, že žalovaným použité informace o jeho zemi původu nebyly aktuální, ačkoli byl žalovaný povinen vycházet z aktuálních informací za účelem zjištění skutečného stavu věci.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření soudu navrhl zamítnutí žaloby. Připomněl, že žalobce podal v České republice v pořadí druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou odůvodnil stejně jako první žádost. Žalovaný pokračoval, že ačkoli žalobce uvedl i nové informace, nebylo je možné považovat za nové ve smyslu zákona o azylu, což bylo zdůvodněno v napadeném rozhodnutí. Žalovaný zastával názor, že žaloba neobsahuje jedinou námitku směřující konkrétně proti napadenému rozhodnutí, a proto neprokazuje údajná pochybení žalovaného. Žalovaný proto s argumentací žalobce nesouhlasil a plně odkázal na znění napadeného rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
5. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během patnáctidenní lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 32 odst. 1 zákona o azylu. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.
8. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.
9. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

10. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 8. 8. 2023 již druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, žalovaný jí tudíž považoval za opakovanou žádost. Soud nejprve upozorňuje, že správní orgán v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany primárně opětovně meritorně neposuzuje, zda důvody uváděné cizincem v nové žádosti jsou relevantní pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoliv formě. Institut opakované žádosti zároveň neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které musí mít určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 9. 9. 2021, č. j. 7 Azs 177/2021 – 23, uvedl, že *„správní orgán při posouzení opakované žádosti zjišťuje, zda se objevily nové závažné skutečnosti, ať již na straně samotného žadatele nebo v zemi jeho původu, které odůvodňují podání této žádosti. Aby tyto skutečnosti byly pro danou věc relevantní, musely by mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele.“* V rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009 – 65, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že: *„[h]lavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.“* Je tedy povinností žadatele, aby takovéto nové skutečnosti či zjištění správnímu orgánu v nové žádosti uvedl. V opačném případě je nucen správní orgán na základě § 11a odst. 1 zákona o azylu posoudit žádost jako nepřipustnou.
11. Soud nepřehlédl, že žalobce namítal nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí, nesprávný výklad zákonných ustanovení a neobjektivní a nesprávný postup žalovaného ve správním řízení, který byl v rozporu se zásadami činnosti správních orgánů. Podle názoru soudu tato velmi obecná a nekonkrétní vyjádření bez upřesnění a vylíčení konkrétních okolností souvisejících s případem žalobce nemají kvalitu žalobních bodů ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť každý žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost. Správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační, přičemž obsah žaloby předurčuje obsah následného soudního přezkumu i soudního rozhodnutí. Je proto odpovědností žalobce, aby ve své žalobě řádně vymezil své výhrady proti napadenému správnímu rozhodnutí. Této povinnosti žalobce podle názoru soudu nedostál. Uvedené závěry vycházejí z již ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58). Zároveň mezi účastníky není sporné, že žalobce v řízení o druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuváděl nové skutečnosti či zjištění oproti předchozímu řízení. Jediná žalobní námitka směřuje do nedostatečné aktuálnosti zpráv týkajících se situace v zemi původu žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

12. Soud proto zkoumal, zda si žalovaný opatřil dostatek aktuálních informací o zemi původu žalobce. V této souvislosti soud poukazuje na skutečnost, že podle § 23c písm. c) zákona o azylu jsou podkladem pro vydání rozhodnutí žalovaného mj. i „*přesné a aktuální informace z různých zdrojů o státu, jehož je žadatel o udělení mezinárodní ochrany státním občanem ...*“ Za náležité zjištění reálií o zemi původu přitom odpovídá žalovaný (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005, č. j. 5 Azs 116/2005-58). V rozsudku ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008-71, Nejvyšší správní soud uvedl, že „... *při používání informací o zemích původu je nutné dodržet následující pravidla. Informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů a (4) transparentní a dohledatelné.*“ K požadavku aktuálnosti zpráv o zemi původu se Nejvyšší správní soud blíže vyjádřil v usnesení ze dne 24. 7. 2015, č. j. 3 Azs 215/2014-35, v němž uvedl, že „*[a]ktuálnost informací je přitom nutné posuzovat případ od případu; nelze paušálně stanovit, jak staré musí informace o situaci v zemi původu být, aby z nich bylo možné vycházet*“ (srov. též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2012, č. j. 6 Azs 36/2011-81). V usnesení ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Azs 369/2017-41, Nejvyšší správní soud dále poznamenal, že „*[j]e třeba vzít v úvahu, že informace o zemi původu je možné z logiky věci získat až s určitým zpožděním. Tyto informace se vždy vztahují k minulosti, byť s ohledem na požadavek aktuálnosti informací o zemi původu k minulosti bezprostředně předcházející rozhodnutí.*“ Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6 Azs 109/2019-74, se za zastaralou považuje taková zpráva, která „*[o]bsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace, již zpráva popisuje, je již zcela jiná. Pokud se podstatně změnila situace, může být zastaralá i zpráva stará pouhý týden, a pokud je situace stabilní, může být použitelná i zpráva stará několik let.*“
13. Žalovaný si před rozhodnutím ve věci v souladu s § 23c písm. c) zákona o azylu obstaral zprávu Informace Ministerstva zahraničních věcí ČR, Kyrgyzstán, ze dne 1. 2. 2023, č. j. 101348/2023-MZV/LPTP, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Dále si žalovaný obstaral zprávu Informace OAMP, Kyrgyzstán, ze dne 4. 4. 2023, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv. Z uvedených zpráv vyplývá, že v Kyrgyzstánu neprobíhal žádný ozbrojený konflikt ani země nebyla ve válce s jiným státem, nicméně má země dlouhodobě napjaté vztahy s Tádžikistánem kvůli sporům ohledně státních hranic. Kyrgyzské úřady spolupracovaly s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a dalšími organizacemi při poskytování ochrany a pomoci uprchlíkům, žadatelům o mezinárodní ochranu nebo osobám bez státní příslušnosti. Kyrgyzstán přistoupil k základním úmluvám v oblasti lidských práv a základních svobod, jako je např. Úmluva proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, Mezinárodní pakt o občanských a politických právech či Mezinárodní úmluva o zrušení všech forem rasové diskriminace. Ze zpráv dále vyplývá, že o žádosti kyrgyzského občana o azyl by neměl mít jeho domovský stát informaci a návrat neúspěšného žadatele o mezinárodní ochranu bude ve většině případů bez problémů. V Kyrgyzské republice je odchod do zahraničí veřejností vnímán jako legitimní cesta ke zvýšení nízké životní úrovně místního obyvatelstva. Pokud mají neúspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu platné doklady, nehrozí jim ze strany státních orgánů postih či nebezpečí, navracející se osoby nejsou z důvodu podání žádosti o mezinárodní ochranu v zahraničí diskriminovány nebo zvýhodňovány. Třetina obyvatelstva Kyrgyzstánu pracuje v zahraničí, přičemž tyto osoby jsou významným zdrojem příjmů státu a podpory velké části obyvatelstva. S ohledem na

nízkou životní úroveň je odchod za prací do zahraničí velmi rozšířen, v důsledku čehož logicky dochází k návratům a praxe vzájemné pomoci v rámci široké rodiny je zakořeněna. Soud konstatuje, že výše uvedené zprávy nebyly k datu vydání napadeného rozhodnutí starší sedmi měsíců, lze je proto z pohledu aktuálnosti považovat za zcela vyhovující výše uvedeným požadavkům kladeným na tento specifický druh podkladu. Soud tyto podklady považuje za aktuální i s ohledem na skutečnost, že z ničeho nevyplývá a žalobce ani netvrdil, že by byla situace v Kyrgyzstánu nestabilní a rychle se měnící. Žalobce se navíc omezil na pouze obecné tvrzení a nijak nespecifikoval, v čem neaktuálnost žalovaným použitých zpráv spatřuje. Soud považuje žalovaným obstarané zprávy o situaci v zemi původu žalobce za dostatečně aktuální, a proto námitce žalobce nepřisvědčil.

14. Soud uzavírá, že v rámci žalobní argumentace neshledal v postupu a rozhodnutí žalovaného žádné pochybení. Soud vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný, jemuž nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani náhradu nákladů řízení nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 21. ledna 2025

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.